

hostivický měsíčník

ROČNÍK 16

ORGÁN RADY Měst NV V HOSTIVICI

DUBEN 1989

Z OBSAHU ČÍSLA: PIONÝRSKÉ JUBILEUM • SPARTAKIÁDA BUDE
ZA ROK A MĚSÍC • CO SE DÁ NAPSAT
O CHOVATELÍCH • DANAJSKÝ DAR • JAK
OSLAVÍME 40 LET PO A 1. MÁJ

PIONÝRSKÉ JUBILEUM

Místní pionýrská organizace byla založena při zdejší škole v říjnu 1950. Měla čtyři oddíly pro jednotlivé ročníky. Začátky nebyly nijak slavné, do organizace se hlásilo málo dětí, činnost byla velmi skromná a byla zcela ve stínu daleko aktivnější žákovské organizace. Zlepšení nastalo v březnu 1951, kdy se vedení skupiny ujal Zdeněk Ráž. Dne 6. května složilo prvních 43 dětí pionýrský slib a získalo rudý šátek. Ve školním roce 1952-53 se potom vedení organizace ujal Jaromír Johanovský a několik dalších svazáků. Pionýři začali vystupovat daleko více na veřejnosti, připravovali okénka pro místní rozhlas a 21. prosince složilo dalších 44 dětí v sokolovně pionýrský slib. Někdy v té době přijala skupina název Petra Bezruče. Stalo se tak s básnickým písemným souhlasem. V dalším školním roce 1953-54 došlo k významné změně v životě pionýrské organizace na naší škole. OV ČSM ustanovil stálou placenou vedoucí, již se stala Věra Hergetová z Rudné. V dalším roce pak na její místo nastoupila Marie Brcheľová. Kulturní úderka PO účinkovala při nejrůznějších příležitostech doma i v Praze. Pionýři se uplatňovali i v uměleckých soutěžích. Významným činem PO bylo převzetí patronátu nad 1 hektarem řepy cukrovky ve zdejší JZD. Ve školním roce 1957-58 získala PO Rudý prapor KV KSČ. V tu dobu měla už 16 oddílů, v nichž pracovalo 334 dětí.

Až dosud byl činnosti skupiny nejvíce na závađu nedostatek vlastní klubovny. V roce 1959 poskytl PO své prostory patronátní závod AZKG ve svém nově postaveném kulturním domě. V témže roce byly také založeny jiskry, pětičlenné skupinky dětí, které se připravovaly ke vstupu do PO. V květnu 1959 byl na hřišti pod hrází uskutečněn tzv. pionýrský slet dětí z celého okresu Praha-západ. Zúčastnilo se ho téměř 2 000 pionýrů.

V dalších letech se ve funkci vedoucí pionýrské skupiny vystřídala celá řada pracovníků. Jako vedoucí oddílů pracovali většinou rodiče z řad členů SRPŠ. Tato rodičovská organizace připravila a financovala pro pionýry od

roku 1960 až do roku 1965 prázdninové tábory (na Dědkově mlýně, ve Skryjích, ve Šluknově a ve Vratislavicích u Liberce). Ve školním roce 1965-66 byla podle návodu ředitele školy organizována celoroční Velká hra, která měla značný úspěch i ohlas v celém okrese.

V dalším období se vzrůstající celospolečenská krize počala výrazně projevovat i v práci naší PO a činnost skupiny začala upadat. Ubyli oddíloví vedoucí a zbývající oddíly omezovaly činnost. Ještě celkem úspěšně probíhaly veřejně prospěšné akce, jako byla brigádnická pomoc JZD při sklizni řepy, kde pionýři odpracovali 112 hodin, dále sebrali 5 q žaludů a kaštanů pro zvěř. Úspěšná byla i soutěž k 50. výročí VŘSR, již se zúčastnilo 389 dětí a jejíž výsledky byly vystaveny při slavnostním koncertě v Dělnickém domě. V druhé polovině roku 1968 přestala u nás PO prakticky existovat. Ale už v roce 1969 byla tato organizace opět vzkříšena k životu, i když prozatím v nevelkém rozsahu. V dalším roce se rychle konsolidovala, byla provedena registrace dětí a jejich činnost se rozvíjela ve třech oddílech, vedených ss. Zelenkou, Neubauerovou a Vodclánem. Bylo započato s výstavbou pionýrské klubovny a do doby, než byla dokončena, byly PO propůjčeny jako provizorní klubovna místnosti v Dělnickém domě. V dalších letech, po vybudování a oficiálním otevření pionýrského domu "Kaťušě", které se konalo dne 27. června 1971, se činnost skupiny poměrně rychle rozvíjela a prohlubovala a naše PO se dostala mezi nejlepší na okrese. Zcela se osamostatnila a její vztah ke škole se značně uvolnil. Na jednu stranu to bylo ve prospěch věci, neboť děti do PO chodily raději, na druhé straně však chyběla hlubší koordinace výchovného snažení obou složek. Byla to v určitém smyslu výjimka, protože všude jinde zůstalo těsné spojení PO se školou. V roce 1974 měla pionýrská skupina již 269 členů a přijala nový název Mír. Pionýři se aktivně zúčastnili soutěže k 25. výročí založení PO, v níž získali 144 rudých karafiátů. Za vynikající práci byli čtyři pionýři vysláni do mezinárodních táborů v SSSR, tři do NDR a jedna pionýrka do Rumunska.

Redakční poznámka: Údaje o historii pionýrské skupiny Mír v Hostivici jsou uvedeny podle zápisů v kronice našeho města, vedené s. Milošem Šrámkem.

Byli jsme na letním stanovém táboře u Trenčína. Při odjezdu ze Slovenska domů jsme na nádraží v Bratislavě "zapomněli" hlavního vedoucího tábora (i s jízdenkami). Zařizoval vše potřebné na nádraží, opozdil se a výpravčí dal bezohledně povel k odjezdu. Zahlédli jsme zoufale

O současném dění v pionýrské organizaci v Hostivici není třeba dlouze psát. Vždyť oddíly se pravidelně představují v Hostivickém měsíčníku a stejným způsobem je hostivická veřejnost seznamována s celoskupinovými akcemi.

foto J. Lukášek

I v letošním roce pořádáme oblíbené výjezdy do lesa /Kamarádi přírody/. Jezdíme pálit větve a klestí a připravujeme tak paseky pro výsadbu nových stromků. Uskutečňujeme řadu braných závodů - Dukelský, Sokolovský, turisticko-branný. Zástupci skupiny se velmi pěkně umístili i v okresním kole Sokolovského závodu, kde převzali diplomy za dvě 1. místa a jedno 3. místo. Irenka Nováková, která nás jako vítězka okr. kola reprezentovala v krajském kole, obsadila velmi pěkné 7. místo.

Snažíme se spolu s pionýry plnit přání, která děti vyslovily na volebním shromáždění skupiny. Oddíly mezi sebou soutěží v aktivitě, dále hodnotíme nástěnky oddílů, na kterých se odráží jejich činnost. V současné době pracuje v pionýrské organizaci v Hostivici 14 oddílů jisker a pionýrů a ve všech oddílech žijí již naplno přípravami na Pionýrský festival míru a přátelství. Každý oddíl se chce co nejlépe představit svým programem, který zároveň může použít pro vystoupení v závodech, v mateřské školce nebo v Klubu důchodců pro naše starší spoluobčany.

Na Pionýrský festival, který bude přehlídkou naší činnosti srdečně zveme všechny hostivické spoluobčany a všechny bývalé vedoucí a pionýry.

Přemýšleli jsme v redakci, jak hostivické veřejnosti ona uplynulá léta, ale i současnou činnost Pionýra přiblížit. Pozvali jsme proto na přátelské popovídání aspoň několik bývalých i současných pionýrských vedoucích. Někteří další nám pak poslali písemné odpovědi na naše otázky. Chtěli bychom se už předem omluvit, že nedáváme slovo zdaleka všem, kdo měli s Pionýrskou organizací něco společného, případně že, v následujících řádcích nenajdou ani své jméno. Nekladli jsme si za cíl cokoli hodnotit, či sestavovat vyčerpávající seznamy pionýrských funkcionářů. Nemáme k tomu dostatek místa a ani k tomu nejsme povoláni.

Přesto aspoň několik jmen vzpomenout musíme. S dřívější působností Pionýra jsou spjata jména s. Zdeny Sloupové, Jožky Vodolánové, Věry Gráčové, Dáši Malé, Soni Broulové, Jaroslava Zelenky. Ti všichni, ale i mnozí další, působili jako vedoucí dětských kolektivů nebo v jiných funkcích přímo v pionýrské organizaci. Velmi dlouhý by byl seznam členů jiných organizací, kteří pro děti a s dětmi pracovali jiným způsobem. Třeba při výstavbě pionýrských domů a celého areálu, při nejrůznějších zajímavých soutěžích a pořadech. Není určitě tajemstvím či křivdou vůči jiným organizacím, že zvláště čilí v tomto směru vždy byli i nadále jsou svazarmovci. K již uvedeným jménům patří také soudružky Irena Havličková, Magdalena Vaněčková a Verunka Vlčková, jejichž vzpomínky na práci v PO jsme zaznamenali.

Ráda vzpomínám na hezké chvílky v klubovně, kdy si pionýrky s vtipem připravovaly veselé scénky k vánočním besídkám či táboráku, vyráběly pěkné ozdoby k ročním svátkům, dárky maminkám, kdy soutěžily ve sportovních disciplínách, se zaujetím naslouchaly poutavému vyprávění účastníka válečných bojů, člena Svobodovy armády, s. Kovalíka. I mnoho užitečné práce jsme dělali. Vzpomínám na sběrové soboty, kdy jsme s vozíky objížděli jednotlivé domácnosti a sebrali tak mnoho centů starého papíru a textilu. Vysazovali jsme keře a stromčky, uklízeli klubovny. Na zájezdech do Prahy se seznamovali s pamětihodnostmi našeho národa, v muzeích, ZOO a botanické zahradě si rozšiřovali poznatky ze školy. Nejhezčí byly výlety pro poznávání krás naší země. Turistické výlety do vzdálenějšího okolí domova spojené s tábornickou činností, zážitky z krásné přírody, setkání s národní minulostí v hradech, zámcích i v nejsmutnějších dobách kupř. při návštěvě Lidic, Terezína. Ale nakonec si přece neodpustím jedinou příhodu.

nám mávajícího vedoucího na nástupišti. Neumíte si představit to radostné shledání nás všech o vlak později v Praze na nádraží.

Soudružka Vaněčková ráda vzpomíná na hezké chvíle i úspěchy, které sklízel dívčí klub. Například pro soutěž ve Strakoncích, konala se u příležitosti jubilea husitského vítězství u Sudoměře, byl stanoven náročný úkol připravit historickou tabuli. To znamenalo nejen získat staré cínové nádoby, půjčili je tehdy v muzeu v Roztokách u Prahy, ale také si opatřit recepty staročeských jídel a potřebné suroviny uvařit a dokonce i sníst. Pro jinou soutěž v Teplicích se zase připravovala "dětská tabule" se speciálním menu.

Zajímavě vyprávěla o své práci s dětmi soudružka Pasáková.

Je zajímavé, pokud si vzpomenu na Jeleny, vybavují se mi spíš hrůzostrašné příběhy : jak jsme šlapali pochod motivovaný husity, jak se pár kluků ztratilo, a protože se báli, tak se vyhýbali kontrolám, takže, když je pořadatelé hledali, tak o nich nikdo nevěděl. Nakonec jsme se vrátili všichni, ale ten hrozný pocit, ten mám do dneška. Nebo když jsme si udělali výlet vlakem do Hlubočep, na barandovském kopci prohlédli kulisy pro natáčení filmařů a prolezli tank, který tam byl asi zapomenutý. To byl zážitek! Šli jsme dál lesem do Chuchle, na ohýnku upekli buřty a zpět jsme měli jet parníkem. Ale protože ten tank nedal klukům, jak se říká, spát, přemluvili mě a tak jsme se vraceli k tanku. Ten tank měl ale příliš těžké víko, jedna ruka necukla dost rychle a víko jí přimáčklo.

A tak jsem s celým oddílem absolvovala ještě cestu do nemocnice, kde dali Petrovi ruku do sádry. A potom s Delfínama - to jsme dělali také hodně výletů, hlavně za historií, vždyť jsme plnili odznak historik a turista. Našlapali jsme spoustu kilometrů a poznali hodně věcí. Když jsem chtěla kluky blíže seznámit s místem, přiblížit jim jeho historii, tak jsem to nejdříve musela nastudovat já. A tak i já jsem tím hodně získala. Dotáhli jsme to společně s Delfíny do 8. třídy a bylo od nich velmi milé, když mě pozvali na jejich rozloučení se školou. Vedla jsem už dva oddíly chlapců. Nyní mám děvčata. Ale až mi tato děvčata v osmé třídě odejdou, vyberu si zase kluky a s novým oddílem začnu znova."

Je pravda, že práci s dětmi se častěji věnují ženy, ale k zatím jedinému mužskému jménu Jaroslava Zelenky, které jsme už uvedli, lze přidat další. Jedno z nich patří Ladislavu Kvasničkoví, který ve dvou obdobích vedl pionýrský fotokroužek. Napsal nám: "Především jsem vždy chtěl naučit děti něco zajímavého, aby uměly užitečným způsobem trávit svůj volný čas. Měl jsem ale často pocit, že ty 3 hodiny týdně, které jsme měli na společnou práci, jsou hrozně málo. Některé děti si to asi také myslely. A tak za mou skupinka dětí přicházela domů. To byl důkaz, že mají opravdový zájem, že jsou v Pionýru dobrovolně a ne z donucení. A můj nejhezčí pocit? Když jsme v našem fotokroužku získali dvě první místa v soutěži a autoři vítězných fotografií za mou přiběhli s nelibým nadšením. Jeden z nich naši vzrušenou rozmluvu zakončil prohlášením: "Od teďka už mi táta bude půjčovat svůj foťák".

Jak vypadá život Pionýrské skupiny Mír v současné době si přečtete o pár řádků dále. Vy, vážení čtenáři, kteří jste sami chodili do pionýra a dnes už tam posíláte své děti, byste asi mohli nejlépe posoudit, v čem je pionýrská současnost jiná. Úmyslně nepíšeme, zda horší, nebo lepší. O tom přemýšlejte sami a budete-li mít pocit, že byste se o své myšlenky měli podělit s jinými lidmi, napište nám. Ale ještě jedno doporučení i prosbu vám chceme předat. Věnujte svým dětem co nejvíce času, ptejte se jich nejen na to, co dělaly ve škole, ale i jak trávily své volno, jak se jim líbila schůzka v Pionýru. Nenechte děti jen vysedávat u televize. To, co jim nabízí PO SSM může být pro ně daleko větším přínosem už tím, že jsou samy aktivní.

Závěrečný přehled akutální struktury PO SSM Mír v Hostivici nepovažujte jen za nutnou daň pionýrskému jubileu. Byli bychom rádi, kdyby byl i malým poděkováním těm, kteří se právě nyní práci s dětmi věnují a pro děti a jejich rodiče tak pozváním k zajímavé činnosti.

foto J. Lukášek

Za oddílem přijíždějí vojáci z VÚ Hájek i Břve. Z páté třídy jsou Srnky, to je čistě dívčí oddíl, a Tuláci, smíšený oddíl s přírodovědným zaměřením. O Srnky pečují Jana Císařová a Iva Holečková. S Tuláky se toulá Luboš Kříž. Děti ze šesté třídy si pro své oddíly vybraly názvy Koloušci a Zajáci. A tyto oddíly si zase vybraly Kamila Píšová a Líba Macháčková. Převážně ze sedmé třídy je smíšený oddíl Mravenců, který vede Věnceslava Henychová. Pouze dívky jsou v oddílu Myšky. Jejich vedoucí je Jitka Háková. Zbývá ještě osmá třída. Kromě už zmíněného oddílu Bažantů, navštěvují osmáci, přesněji osmačky, oddíl Vlaštovek. Zde je vedoucí L. Pasáková a Martina Vyšatová.

V první třídě jsou dva oddíly. Šmouly vede Magda Vaněčková, Veverky Alena Lázníčková. Ve druhé třídě jsou Lišáci a Štěňata. Starají se o ně Martina Pecková a Vendula Jelínková. Čertíky ze třetí třídy má na starosti Eva Malecká. Ze čtvrté třídy chodí některé děti do smíšeného oddílu Bažanti, kde jsou i osmáci.

V rámci skupiny ještě působí specializovaný oddíl leteckých modelářů. Vedl jej Miroslav Panuška, nyní je vedoucím Jaroslav Podpěra.

Skupinovými vedoucími jsou soudružky Kovandová a Pasáková. V dětské reprezentaci čili skupinové radě jsou nyní: Veronika Nedbalová, Jan Kubík, Radka Kovandová, Ivana Prokopová, Vanda Malíková, Markéta Navrátilová, Petr Seidl, Irena Nováková a Katka Hlízová.

S. P.

DOZVĚDĚLI JSME SE NA OO VB VČASNÝ ZÁSAH ZACHRÁNIL ZNAČNÉ HODNOTY

"Projížděl jsem spolu se členem PS-VB s. Ponkem naším obvodem", vzpomíná nadporučík Jaroslav Podpěra. Kolem 22. hodiny jsme byli ve Středoklukách a tu mi operační důstojník Okresní správy SNB Praha-západ rádiem hlásil, že u Chráštan se stala dopravní nehoda. Jeli jsme tedy k místu nehody. Nehodu jsem zpracoval, stavěli jsme se na našem oddělení v Hostivici a potom jsme opět pokračovali v kontrole obvodu. Jeli jsme směrem na Jeneč. Když jsme byli na karlovarské silnici v místě, kde se říká "V ořečách", viděli jsme žluté světlo ze dvora Státního statku Praha-západ. Kolem tohoto světla se šířil mlhavý opar. "Snad nehoří", povídám svému kolegovi. "To bude z kotelny nebo z komína ve statku", odpověděl mi. Přesto jsme se rozhodli, že se raději podíváme do dvora statku, který bývá otevřen. Dvůr byl osvětlen a my jsme pomalu zajížděli k části statku, kde je autodoprava. Dálkovými světly jsme si osvětlili sklad a zahlédli jsme, že opar kouře vystupuje z jeho zadní části. Vedle skladu stojí obytný dům. Zacouvali jsme ke vchoďu do budovy ředitelství státního statku, stále se zapnutými dálkovými světly. A tu jsme uviděli, jak z horní části objektu skladu, z průčelí, kde je malé okénko, vylétl obláček kouře. Bylo to přesně ve 23.55 hodin. Teď již nebylo pochyb o tom, že jde o požár. Okamžitě jsme požár nahlásili na okresní správu SNB, aby ihned volali požární útvary z Roztok a ze Řevnic. My jsme jeli vzbudit členu závodní jednotky požární ochrany s. Kleina a řidiče s. Veselého. Řidiče jsme dovezli k požární zbrojnici, kde již byla připravena požární tatra k výjezdu. Když jsme se vrátili k místu požáru, bylo 14 minut po půlnoci. Celé přední část skladu byla v plamelech. Okamžitě se započalo s hašením. Dveře

skladu byly ještě stále uzavřeny a oheň se šířil ze střechy a zezadu od vstupních dveří. Potom nastal výbuch a plameny začaly šlehat po celé střeše budovy. Jeden z požárníků zjistil, že ve skladu jsou autogenní lahve. Výbuch tedy způsobila jedna z nich. Po výbuchu rázem zmizely vstupní dveře do skladu. Zbyla z nich jen železná závora. Na té se zachytila jedna z lahví. Požárníci začali okamžitě ochlazovat zbylé lahve proudem vody. My jsme jeli pro vedoucí skladu, abychom zjistili, co všechno je ve skladu uloženo. Když jsme se znovu vrátili k požáru, byli zde i požárníci z Kladna a přijížděly další vozy ze Řevnic a z Rudné."

Včasným zjištěním požáru tak autohlídka VB zachránila státnímu statku nemalé hodnoty. Bez jejího rychlého zásahu by vzniklá škoda byla určitě mnohem větší.

"Co bylo příčinou tohoto požáru?" ptám se na hostivickém obvodním oddělení VB.

Odpověď zní: technická závada na elektrické instalaci.

S příslušníky OO VB Hostivice
připravila A. Křížková

POTOPA

Tolik jsem se těšila na vodácký pionýrský tábor a už jsem tady. Ostrov, voda, koupání. Po příjezdu jsme si vše vybalili, a jelikož byl už večer, chystali jsme se ke spaní. Dlouhá cesta autobusem nás natolik vyčerpala, že jsme po chvíli usnuli.

Asi o půlnoci nás probudil strašný křik. Ihned z nás všechna únava opadla. Rychle jsme se oblékli a vyběhli před stan. Tam už byl veliký zmatek. Vedoucí nás seznámila s tím, co se stalo. Protrhla se hráz! "Už se valí voda!" křikla moje spolubydlící Lenka. Začal ještě větší zmatek. Děti křičely a běhaly sem tam. Dostali jsme pokyn, ať si zabalíme věci a přestěhujeme se do protějších stanů. Vběhla jsem do stanu. Co teď? Jak to mám všechno srovnat? Než naskládám věci do kufry, voda nás zaplaví. "Aleno", křičí Lenka, "dělej, nekoukej!" To rozhodlo. Naházela jsem věci do kufry, vzala polštář, spacák a rozběhla se ven. V půli cesty se mi špatně zabalený kufr otevřel a všechno se mi vysypalo na zem. Nervozita rostla. Vodu mám už za patami. "Já se snad utopím i s tím kufrem," blesklo mi hlavou. Ale už tu je opět Lenka. Společně jsme sebraly vysypané věci, chytly

kufry a znovu se daly do běhu až ke stanům. Vtrhly jsme do jednoho, který ještě nebyl obydlen. "Nemám polštář!" tentokrát křičí Lenka. A zase běžíme zpátky.

Konečně jsme ulehly. Do rána už moc nezbyvalo, ale únava nás přemohla a za chvíli jsme zase zařezávaly. Ráno jsme se probudily a co nevidíme! V našem bývalém stanu podřimují dva kluci. Pochopily jsme, co se stalo. Včera v noci žádná potopa nebyla. Vyměnili jsme si jen mezi sebou stany. Každý utíkal do stanu, který byl naproti.

Všechno to byl jenom žert našich vedoucích. Hned nám bylo jasné, že se tu nudit nebudeme. I já jsem něco důležitého zjistila. Nemám vedle sebe jen spolubydlící, ale kamarádku.

Alena Vančurová, VII.A

Poznámka redakce: Tato slohová práce získala II. cenu v okresním kole soutěže "Děti, mír, umění".

DRUŽSTEVNÍCI JZD CHÝNĚ BILANCOVALI

Koncem února se konala v Dělnickém domě v Hostivici výroční členská schůze JZD ČSSP Chýně za široké účasti všech družstevníků. Ve svém obsáhlém projevu seznámil předseda JZD ing. Bejlek přítomné družstevníky s výsledky hospodaření družstva za minulý rok a s výhledem na rok letošní a léta příští. Zemědělské družstvo Chýně není již zdaleka podnikem ryze zemědělským, ale je to silný zemědělskopřemyslový komplex, který vedle vlastní zemědělské činnosti má široce rozvinutou přidruženou výrobu a kooperuje s celou řadou zemědělských i nezemědělských podniků.

Družstvo vybudovalo v Hostivici strojírenskou výrobu s cca 60 pracovníky, vyrábějícími vozíky na lehkou manipulaci materiálu, lehké a středně těžké vozíky pro nemocnice a provádí generální opravy mycího zařízení WAP z NSR. V hospodářských budovách bývalého statku se provádí zpracování umělých hmot, výroba síťotisku, výstavnictví, zpracování výrobků z kůže a dřeva a tato výroba zaměstnává včetně pracovníků pracujících doma cca 110 lidí. V provozovně Chrástany, ve které včetně opravářů pracuje cca 90 pracovníků se vyrábí aplikátory kapalných hnojiv a v kooperaci hlinkové

radiátory ústředního topení. V Chrášťanech, v prostorách bývalé Benziny vyrábí JZD moduly restauračních a obchodních pavilónů, které je možno vidět na dálnici D5 na odpočívadle Drahelčice. V Chrášťanech je vybudována zpracovna kostí. Cca 170 pracovníků pracuje v úklidových službách v nemocnicích v Praze. V Zábřehu na Moravě vyrábí dřevěné uhlí. Provádí servisní služby zdravotnického zařízení dovezeného ze zahraničí, záruční i pozáruční opravy mikro-počítačů včetně poradenské služby. Má vlastní středisko projektové dokumentace. Cca s 240 pracovníky provádí zednické práce v Praze a Mladé Boleslavi. Vybudování "Formanky" a čínské restaurace v Dělnickém domě v Hostivici, prodejny Appetit v Praze 6, Občerstvení ve Stavivech v Rudné a na nádraží ČSAD Praha Smíchov, a tak bychom mohli jmenovat celou řadu dalších přidružených výrobních a kooperací menšího rozsahu.

Vlastní zemědělská výroba JZD činí cca 1/3 z celkové výroby. Družstvo hospodaří na výměře 3 983 ha zemědělské půdy, z toho 3 812 ha půdy orné, a zaměstnává celkem 1 394 činných členů. V porovnání s rokem 1985 se zvýšil počet družstevníků o 133 členů. Pořizovací hodnota základních prostředků družstva k 31. 12. 1988 dosáhla hodnoty 353 mil. Kčs a od roku 1985 stoupla o 100 mil. Kčs, což je o 42 mil. Kčs více než v roce předcházejícím. Přestože hrubá zemědělská produkce za loňský rok nebyla v důsledku nepříznivých klimatických podmínek splněna, byl plán výkonů splněn. Splnění bylo dosaženo překročením výkonů pomocných a přidružených výrobních. Průměrný výdělek členů družstva dosáhl za minulý rok výše 3 500 Kčs měsíčně. Pro zemědělskou výrobu nebyly v loňském roce příznivé klimatické podmínky. Družstvo bylo postiženo silným krupobitím, které téměř zničilo úrodu z výměry 1 200 ha v oblasti Třebotov a Řeporyje. Z toho důvodu byla splněna výroba obilovin pouze na 65 %, výroba cukrovky na 55 % a výroba krmiv na 85 % plánu. Přes tyto nepříznivé výsledky v rostlinné výrobě dodalo JZD státu: 5 000 t obilovin, 1 218 t masa a 3 207 tisíc litrů mléka, z toho 77 % v 1. jakosti. Od 1. 1. 1989 je 100 % plnění dodávky mléka v 1. jakostní třídě. Dosažením přírůstků hovězího masa na kus a den o 0,745 kg se družstvo zařadilo na 1. místo v okrese Praha - západ.

Za účelem zlepšení stávající situace v rostlinné výrobě byly v družstvu provedeny kádrové změny a byla provedena celá řada organizačních opatření a agrotechnických opatření, směřujících k trvalému zvýšení výsledků rostlinné výroby. Aby nedošlo k zastavení rozvoje družstva a ke snížení úrovně odměňování členů, musí

družstvo dosáhnout zisku 46,5 mil. Kčs. Z tohoto zisku musí družstvo odvést státu ve formě daní 20,6 mil., 7 mil. zaplatí družstvo bance na úrocích z poskytnutých úvěrů a pouhých 19 mil. zůstane k dispozici fondům podniku. Z těchto přidělných fondů bude 8 mil. použito pro fond odměn a k dotaci FKSP a 11. mil. ke krytí rozvojových potřeb družstva.

Karel Šícha

UŽ ZA ROK A MĚSÍC

Blíží se Československá spartakiáda 1990, a tak budeme stále častěji i soustředěněji sledovat působnost hostivické TJ Sokol. Tentokráté přinášíme nejzajímavější fakta, myšlenky a názory, které zazněly na výroční konferenci jednoty. Konference se sešla v sobotu 4. března.

Začneme ještě velmi potěšující informací, že TJ Sokol Hostivice byla za rok 1988 hodnocena jako nejlepší tělovýchovná jednota na okrese Praha-západ. Jednota měla na konci roku 1988 676 členů. V roce 1988 ubylo 27 členů, vesměs starších 50 let, novými členy se stalo 16 žáků a dalších 7 občanů našeho města.

Z deseti útvarů jednoty, oddílů a odborů, je šest zapojeno do soutěže o titul "vzorný". Nejvyšší ocenění této soutěže - Zlatou plaketu ČSTV získal a v roce 1988 obhájil odbor základní rekreační tělesné výchovy. O zlatou plaketu soutěží též šachový oddíl. Oddíl kopané usiluje o bronzovou plaketu a o stejnou poctu se uchází také oddíl odbíjené. Tento útvar však zatím neplní jednu z podstatných podmínek: vyslat do soutěže mládežnické družstvo. O uznání 1. stupně soutěže soutěží oddíl tenisu. Nekázeň jednoho hráče připravila o dobré hodnocení za rok 1988 oddíl stolního tenisu, a tak tento oddíl bude letos opětovně soutěžit prvním rokem. V letošním roce by měl do soutěže vstoupit též nově utvořený oddíl kulturistiky, který si zatím počíná velmi dobře. Jednota jako celek může získat zlatou plaketu teprve tehdy, až některou plaketu získá nejméně polovina útvarů.

Vážnou starost působí výboru TJ chronické přetížení jediné tělocvičny ve městě. Je zřejmé, že v době, kdy začíná nácvik na spartakiádu, se situace ještě zkomplikuje. Také sportovní stadión intenzivně využívají okresní i místní instituce a organizace a zvláště základní škola. To je ovšem jen jeden z mnohých momentů

spolupráce TJ Sokol s ostatními organizacemi Národní fronty. Sokol oceňuje především součinnost se Svazarmem a Svazem požární ochrany. Novou formu spolupráce hodlá Sokol ověřit společně s II. organizací Českého svazu žen. Plánován je společný turistický pochod.
Krátce o některých odborech a oddílech:

Odbor základní a rekreační tělesné výchovy se nyní soustřeďuje na přípravu nácvičku spartakiádních skladeb. Nacvičovat se bude těchto osm skladeb:

1. skladba pro rodiče a předškolní děti poprvé budou v jedné skladbě cvičit skupiny rodičů a dětí 3 - 4 letých a skupiny dětí 5 - 6 letých. Tím bude zvýšen počet dětí na ploše a umožní se starším dětem samostatné cvičení v prostoru vymezeném skupinami rodičů a dětí. Jako náčiní bude použito plastických větrníčků.

2. skladba pro nejmladší žactvo budou cvičit chlapci a děvčata z 1. a 2. tříd ZŠ, skladba má gymnastický charakter a je v ní využito upraveného nářadí - malé švédské bedny.

3. skladba pro mladší žáky je určena pro chlapce 3. a 4. tříd ZŠ, náčiní 1 míč vždy pro dva cvičence. Skladbu kromě základní gymnastiky tvoří různé druhy přihrávek, chytání, házení a vedení míče jako průprava pro kopanou.

4. skladba pro mladší žákyně budou cvičit děvčata 3. a 4. tříd ZŠ, bez náčiní. Pohybový obsah vychází z folklórního základu písní a říkadel.

5. skladba pro starší žákyně určena děvčatům 5. až 8. tříd ZŠ, autorka tolik úspěšných "Poupat" z poslední spartakiády Jarina Žitná tentokrát použila typického náčiní pro tento věk - švihadel, která pro zvýšení efektu doplnila dvěma míčky. Dynamickou, moderní a rytmicky náročnou skladbu zhudebnil Zdeněk Merta.

6. skladbu pro dorostenky a ženy určena pro dívky a ženy od 15 let. Jde o pohybově náročnou formu rytmické gymnastiky s využitím barevné rozepínací obruče.

7. skladba pro ženy byly schváleny skladby dvě s označením I. a II., jejich rozdělení do jednotlivých krajů bylo určeno centrálně. Našemu kraji připadla skladba ženy II. - je určena pro ženy od 18 let, komponována na hudbu Jaroslava Ježka bez náčiní, cvičenky budou rozděleny do dvou skupin, odlišných obsahem cvičení a barvou úborů.

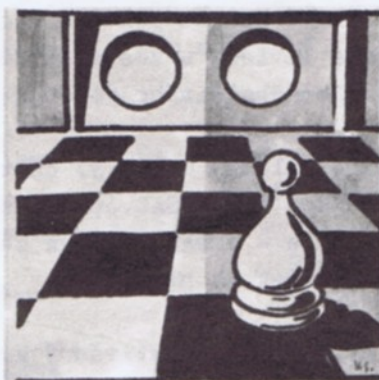
8. skladba pro muže cvičení pro muže od 18 let, bez náčiní, na hudbu Mojžíra Ballinga; svojí stavbou vyjadřuje určitý děj - přebírání bohatých tělovýchovných tradic mladou generací. Pohybovým obsahem jsou různé formy gymnastických cvičení - kondiční a rytmická gymnastika, cvičení ve skupinách.

Charakteristika, kterou jsme tu uvedli, je míněna jako pozvánka každému, kdo to chce zkusit a dosáhnout až k tomu pěknému cíli - zacvičit si na strahovské ploše.

O sportovní aktivitě oddílu kopané jsme čtenáře nedávno podrobně informovali. Dodejme, že členové oddílu si dobře vedli i v brigádnické práci na úpravách stadiónu.

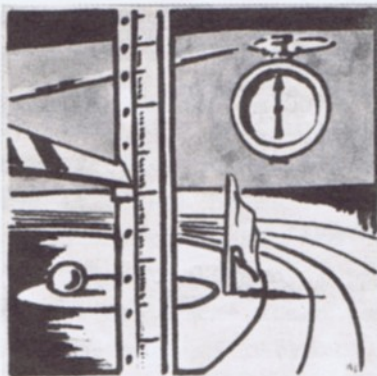

Stolní tenisté dosáhli slušných sportovních výsledků. V soutěži družstev byli v okresním přeboru třetí. Mezi jednotlivci byl Bartůněk druhý a pár Bartůněk - Šmíd dokonce první. Oddíl založil i B družstvo, které si zatím vede zvláště úspěšně a má šanci postoupit do I. třídy. Sportovní výsledky oddílu by mohly být ještě výraznější, kdyby se na stolní tenis častěji dostalo v tělocvičně. Zvláště by to pomohlo k rozšíření a zkvalitnění péče o mladé adepty stolního tenisu.

Šachový oddíl

má 33 členů a vysílá do soutěží dvě družstva. A družstvo skončilo v krajském přeboru osmé, zatímco béčko obsadilo v okresním přeboru třetí místo. Ke slabým místům oddílu nyní patří práce s mládeží, dříve velmi úspěšná. Je to jistě škoda, protože zájemci o šachy by se jistě mezi mladými našli.

Oddíl atletiky

se po odchodu trenéra s. Ferbase dostal do určité krize. Bez vlivu tu nebyla ani snaha dřívějšího ředitele ZŠ zřídit vlastní atletický kroužek ve škole. A tak bude zřejmě nejlepší počkat s podrobnějším hodnocením, až se činnost oddílu opětovně rozběhne. S dětmi, které projevily zájem o atletiku, přislíbily pracovat soudružky Klímová a Kučerová.

Oddíl odbíjené

se umístil na pěkném druhém místě v okresním přeboru. V současném soutěžním ročníku družstvo hostivických odbíjenkářů zatím hořkost prohry nezažilo a patří mu právem 1. místo. Věřme, že si je udrží. Výhled odbíjené u nás však není příliš radostný. Jakoby nikdo z mladých neměl o tento pěkný sport zájem.

Tenisový oddíl

je co do počtu členů v jednotě již na třetím místě. Další růst členské základny, přes nynější stav 52 členů, je ovšem podmíněn výstavbou tenisových kurtů pod hrází litovického rybníka. K této věci se vrátíme samostatným příspěvkem. Oddíl se v roce 1988 účastnil okresního přeboru. Nedosáhl sice oslňujícího umístění /šesté místo mezi devíti účastníky/, ale je třeba vidět, že prostorové možnosti oddílu neumožňují hrát soutěžní utkání v Hostivici. Oddíl uspořádal zdařilou akci - Letní tenisovou školu mládeže a chce do soutěže přihlásit družstvo mládeže.

Oddíl turistiky

je nadále bez členstva. Míním tím hostivické členstvo. Na tomto politováníhodném stavu se přes úsilí mimohostivických členů odboru, výboru jednoty i spolůčastí tohoto časopisu nic nezměnilo. Znovu opakujeme, že je to velká škoda. Uvítali bychom každý dobrý nápad, jak s tímto letitým nepřírozeným stavem komečně pohnout.

V roce 1988 vznikly dva nové oddíly. Oddíl kulturistiky a oddíl nohejbalu. Oba se mají čile k světu. Kulturisté si dokonce svépomocí vybudovali pěkně zařízenou posilovnu. Také tyto oddíly příležitostně představíme v samostatném článku. Zvláštním příspěvkem plánujeme přiblížit čtenářům též hospodářskou činnost jednoty. To proto, že v podmínkách nového hospodářského mechanismu to je do značné míry limitující faktor veškeré činnosti. V této souvislosti se zmíníme též o předpokládaných úpravách stadiónu, kde se má už za rok a pár měsíců uskutečnit okresní spartakiáda.

Závěrem si nemohu odpustit dvě poznámky. Napřed tu kritickou. Když jsem šel na konferenci TJ Sokol, potkával jsem cestou spoustu lidí, kteří směřovali do Dělnického domu na slavnostní odpoledne k Mezinárodnímu dni žen. Je to samozřejmě náhoda, že jsem na přesně stejných místech potkával tytéž lidi i cestou zpět.

Já se vracel ze sokolovny, oni, většinou to byly ony, z Dělnického domu. To by se nám stávat nemělo, aby v jeden den a přesně ve stejnou hodinu byly dvě tak významné události. Druhá poznámka je naopak pochvalná. Chválím hezké pozvání, které na konferenci vyslovila jménem cvičitelského sboru soudružka Pavlová. Zve do cvičebních hodin ty ženy, které si z nejrůznějších důvodů myslí, že už pro ně cvičení není. Třeba i proto, že mají v rodném listě dřívější datum narození. Opakuji, "nebojte se, přijďte, cvičí se zdravotní cviky. Náladu výtečnou a parta vynikající."

S. P.

kresby Vladimír Stanislav

ČÍM PŘÍSPĚJEME K PĚKNÉMU PROSTŘEDÍ

Komise životního prostředí doporučuje občanským výborům a všem občanům města následující úkoly v oblastech působnosti jednotlivých občanských výborů:

OV č. 1 : úklid skládky na Paloukách, úprava parku Dukelských hrdinů, úprava okolí sokolovny, ošetření zeleně "U trubiček", úprava cesty ke hřbitovu

OV č. 2 : Likvidace skládky za mlýnem, úprava parku u Svazarmu a parku na Husově náměstí, likvidace starých stromů u zastávky ČSAD

OV č. 3 : Ošetření zeleně v Mičurinových sadech, osazení obrubníků V čekale, ošetření a dosadba zeleně na jižní části Husova nám.

OV č. 4 : Dosadba lip v sídlišti Na pískách, zřízení dětského pískoviště, ošetření travnaté plochy sever Školské

OV č. 5 : Úprava a dosadba zeleně v parku U Hájků, pokračování úpravy okolí mateřské školy, likvidace stromů v parku ČSSP, dosadba zeleně na stadiónu, úprava prostředí V lukách

OV č. 6 : Úprava parku U Kafků a náměstí 1. máje. Oprava zvoničky a úklid jejího okolí. Úklid parku Manželů Langových. Likvidace skládky v lokalitě Dolní sádky.

OV č. 7 : Ošetření zeleně podél ulice Čs. armády. Oprava laviček u zastávky ČSAD a U brodu. Dosadba živého plotu U brodu.

OV č. 8 : Úklid skládky u obory, ošetření zeleně u zastávky ČSAD, úprava zelené plochy Břve - píska, úprava zeleně a oprava laviček na hřišti.

Kromě toho připravuje vlastivědný kroužek označení hostivické naučné stezky. Dále zveřejňujeme rozdělení patronátů nad zelenými plochami:

1. Palouky 2 000 m² občané Palouk, zahrádkáři
2. Dukelských hrdinů 3 410 m² OV č. 1
3. Park u sokolovny 480 m² TJ Sokol
4. Park Trubičky 180 m² Baráčníci I
5. Park proti hotelu 100 m² občané Potoční ul.
6. Náměstí proti OPS 220 m² KSČ I, CSŽ
7. Husovo náměstí 18 100 m² KSČ I, ČSŽ, OV č. 2
8. Obchodní středisko 810 m² prac. obchod. stř.
9. Park Svazarm 500 m² Svazarm
10. Mičurinovy sady 2 800 m² OV č. 3
11. Sídl. Na pískách 4 000 m² občané sídliště
12. Sídl. Školská 2 000 m² občané sídliště
13. Starý hřbitov MŠ 120 2 800 m² MŠ, rodiče dětí
14. U Hájků 270 m² Baráčníci II
15. Park SČSP 2 340 m² SČSP
16. Park U Kafků 290 m² OV č. 6
17. Park Manž. Langových 2 750 m² OV č. 6
18. Náměstí 1. máje 600 m² St. statek, ACHP
19. Palouk u rybníka 3 000 m² OV č. 6
20. Jeneček Družstevní 1 600 m² OV č. 7
21. Jeneček U rybníka 2 050 m² OV č. 7
22. Jeneček U brodu 260 m² Zahrádkář. osada
23. Jeneček U kolonky 200 m² OV č. 7

24. Břve u ČSAD 100 m² OV č. 8

25. Břve-píška 200 m² OV č. 8

Celkem zelené plochy 51 060 m²

Ostatní zelené plochy /lesní porost/ :

Bažantnice	181 799 m ²
Remíz Litovice pod nádra- žím	8 050
Krahulov Břve	20 265
Stromečky	15 260
Sádky a palouk	26 595
celkem	251 969 m ²

CO SE NÁM NELÍBÍ

I když se v našem městě udělalo hodně pro hezčí vzhled, jsou zde některé maličkosti, které nás občany pálí, a které by se při troše dobré vůle daly odstranit. V první řadě autobusové čekárny. Pokud byla některá z nich vybělena a uklizena, nikdy to nebylo na dlouho. Najdou se ničitelé, kteří ji v krátku změňí na menší chlívěk ozdobený odpornými malůvkami a různými nápisy. Možná to někomu nevadí, ale nám, co to chceme mít v Hostivici hezké, nám to vadí. Jak jinak vypadá cesta od mlékárny k prodejně zeleniny, o kterou se vzorně stará paní Mařenka Kozáková a hlavně vedoucí mlékárny. Horší je okolí samoobsluhy a ulice k nádraží kolem komunu. Nestačí uklízet před provozovny jen před 1. májem, ale udržet pořádek po celý rok tak, aby se občané nemuseli stydět za nepořádek druhých. O to by především měli dbát vedoucí provozoven, vždyť je to také jejich vizitka.

CO SE DÁ NAPSAT O CHOVATELÍCH

ČESKÝ SVAZ CHOVATELŮ
ZO HOSTIVICE I – okres Praha - západ

Organizace Českého svazu chovatelů patří v našem městě mezi nejčilejší složky Národní fronty. Je až s podivem, kolik společensky prospěšné práce ty tři desítky lidí každý rok odvedou. Posuďte sami. Za loňský rok odpracovali chovatelé 2 340 hodin a celková hodnota společenské produkce představuje více než 55 tisíc Kčs. Já vím, čísla mnoho neřeknou, ale připomeňme si, co členové ČSCH v Hostivici všechno udělali. V červnu to byla jubilejní okresní výstava, v září zemědělská expozice na okresních

dožínkách. V obou případech se vystavovaná zvířata těšila mimořádnému zájmu veřejnosti. Kdo někdy připravoval nějakou výstavu, dokáže si představit kolik to obnáší práce. Již 9 let budují chovatelé svůj areál v Litovicích. Za tu dobu věnovali ze svého volného času 7 200 hodin a prací svých rukou pozvedli z trosek objekt, který by jinak byl ošklivou skvrnou na tváři našeho města.

Organizace ČSCH v Hostivici dodala na veřejný trh 110 kg skopového masa, 1250 vajec, 146 kg vlny, 584 kožek králíků, ovcí a koz, cca 10 tisíc kg železa, barevných kovů a papíru. Velmi záslužná je činnost kroužku mladých chovatelů. Vede jej MVDr. Kudrna. Děti chovají doma akvarijní rybky, papoušky, morčata, psy, králíky. Pomáhají při přípravě výstav a pečují o vystavování zvířat. Velmi sympatické je, že vedoucí kroužku nemá na očích klapky chovatelské odbornosti a vodí děti pravidelně do bazénu v Radlicích. A tak mezi těmito dětmi dnes není žádný neplavec.

Vraťme se ještě k chovatelskému areálu. Stručně řečeno je dnes o hostivickém chovatelském areálu slyšet chválu nejen v nejbližším okolí, ale i v ústředních svazových orgánech. A tak se v Hostivici zřejmě brzy uskuteční i akce jiných chovatelských složek.

Není to zdaleka všechno, co pěkného by se dalo o našich chovatelích napsat, vždyť v rámci okresu Praha - západ jsou hodnoceni jako druhí nejlepší, za společnou organizací Dolany - Libčice, a v soutěži organizací Mě V NF v Hostivici za rok 1988 na prvním místě. Podívejme se ještě na výsledky činnosti jednotlivých odborů. V organizaci jsou celkem čtyři, nepočítám-li již zmíněný kroužek mladých chovatelů. Holubářů je jen devět. Chovají holuby šesti plemen. Největší úspěch - čestné uznání na Národní výstavě v Brně získal Ing. Hrdlička za svou kolekci černých moravských pštrosů. České čejky A. Stříbrného byly vybrány pro mezinárodní soutěž Interstav v Sofii. Odbor chovu králíků čítá 21 chovatelů. V jejich chovech je zastoupeno deset plemen. Pro výskyt moru byla výstavní činnost v této oblasti v roce 1988 omezena. Odbor se zúčastnil jen čtyř. Drůbežářů je sedmáct. Chovají hrabavou velkou i zakrslou drůbež a vodní drůbež. Hostivičtí chovatelé obeslali vloni pět výstav. Odbor chovu okrasného ptactva má jen čest členů. Přesto je to velmi aktivní skupina. Na okresní výstavě v Libčicích získal Karel Novák 1. místo.

V průběhu výroční členské schůze hostivické organizace ČSCH, kde jsem získal všechny

předcházející informace, převzal s. Václav Čermák stříbrný odznak Českého ÚV Svazu chovatelů. Schůze se konala v pátek 17. března v Dělnickém domě. Nemohu jinak, musím na samý závěr tlu-
močit ještě to, co zaznělo v diskusi. Především velice konkrétní a myslím si, že také prospěš-
ný návrh, aby se ve výstavním areálu Svazu chovatelů se svými výsledky presentovaly také další společenské organizace, ať už při sa-
mostatných či společných výstavách. Výstava, která by ukázala, co všechno dovedou naši ob-
čané, možná část i mládež, by byla určitě při-
tažlivá pro celou veřejnost. Připravit takovou výstavu ovšem vyžaduje prohloubení spolupráce
mezi společenskými organizacemi. Chovatelé k ta-
kovému vývoji v rámci Národní fronty podávají ruku, i když je při výroční schůzi trochu mrze-
lo, že většina partnerských organizací i MěstNV nevyaslaly na jejich schůzi své zástupce.

S. P.

DANAJSKÝ DAR

Milé dámy, také jste dostaly k Mezinárod-
nímu dni žen "kupón"? Patříte-li také mezi ty
"šťastně" obdarované, možná se se mnou rády
podělíte o "radost a požitek" z tohoto dárku.

Vypovím vám to ale od začátku. I my jsme
dostaly od našeho ZV ROH onen čertovský líste-
ček, na němž je vyznačeno, že opravňuje vlast-
níka "k jednorázovému nákupu spotřebního zboží
p o d l e v l a s t n í h o v ý b ě r u".
Nevím, jak jste dopadly vy, ale já, která jsem
dostala poukázku do obchodního domu Kotva, jsem
si opravdu užila. Po zkušenostech z minulých let
jsem si řekla, že je lépe nákup moc neodkládat.
Už se mi totiž jednou stalo, že jednoměsíční
lhůta uběhla a poukázka pozbyla platnosti.
Rozhodla jsem se, že letos se do Kotvy vydám
co nejdříve. Navíc mě mé kolegyně upozorňovaly,
že se tam později u pultů s nejběžnějším sorti-
mentem tvoří fronty, a že potom už nic nemají
apod.

"Fůjdeš dneska", rozhodla jsem hned násled-
ující den po obdržení poukázky. Tramvaj č. 8

mě dovezla na Strossmayerovo náměstí. Tam jsem
chtěla přestoupit buď na pětku, nebo na šesta-
dvacítku, které mě měly dovézt ke kýženému ob-
chodnímu domu. Ale ouha! To odpoledne zrovna
přestaly jezdit tramvaje. Pršelo. Po 3/4 hodi-
ny bezvýsledného čekání jsem se vydala do Kot-
vy pěšky. Po nábřeží kpt. Jaroše a přes most
Jana Švermy Revoluční třídou jsem konečně (již
ale značně rozladěna) dorazila do Kotvy. Oddě-
lení parfumerie, drogerie a punčochového zboží
byla beznadějně obsypána stejně koupěchtivými
ženami. Možnost nákupu zde jsem okamžitě zavrhla.
"Koupím si kabelku. Potřebuji černou, něco si
připlatím. To není nic zvláštního, tu dostanu",
říkala jsem si. Věřily byste, že chtít v jednom
z největších pražských obchodních domů, a navíc
už ve státním podniku, černou kabelku, je zcela
nemožné? Měli jednu. Nebyla ale úplně černá,
spíš šedá, a tvarem mi také nevyhovovala. "Do-
stala jsi stovku", řekla jsem si, "přidáš si
a koupíš si jednu pořádnou, koženou". A šla
jsem do oddělení Luxusů. A věřte nebo nevěřte,
v oddělení Luxusů tuto poukázku nemůžete uplat-
nit! "Dobře. Tak koupím košili. Manželovi nebo
synovi, ta se nikdy neztratí", uklidňuji se.
Ale zase špatně. Žádná se mi nehodila, a když
přece, tak zase neměli potřebné velikosti. Šla
jsem dál poháněna snahou tu prokletou poukázku
utratit. "Potřebuješ halenku. I sportovní boty
na jaro by se ti hodily", uvažovala jsem. Ne-
byly boty ani halenka. To už moje rozpoložení
vrcholilo. "Nedá se nic dělat, utratíš to v po-
travinách", řekla jsem si a sestoupila do su-
terénu. Nejprve jsem se postavila do fronty na
nákupní vozíky. Potom jsem nakoupila (maso ne-
měli) a pak jsem zase stála a čekala ve fron-
tě k pokladně. To už ale s ubíhajícím časem
nebylo 10 minut, ale dobrých 20.

Konečně jsem se zbavila toho šalomounské-
ho dárku. Když jsem s těžkou nákupní taškou
nastoupila zpáteční cestu, teprve jsem si uvě-
domila nesmyslnost svého počínání. "Proč támeš
normální nákup až z Kotvy?" ptám se sama sebe
zase zpátky v tom správném naladění.

Vím, že to závodní výbory myslí dobře
a také že jejich možnosti jsou jen omezené.
Jsem si vědoma, že také zavděčit se všem ženám
je těžké. Ale dokud náš trh bude takový, jaký
je, je obdarování pomocí nákupního kupónu oprav-
du danajským darem. Shánění a postávání před
dveřmi a pulty obchodů si přece i bez MDŽ uži-
jeme dost. Mně to rozhodně v to nešťastné od-
poledne připadalo ne jako dárek, ale spíše ja-
ko ironie. Prostě - milé dámy, jen si užijte!

A. K.

8. dubna uplyne 75 let od chvíle, kdy na Smíchově zemřel a podle svého přání byl potom beze všech věnců a smutečních proslovů na Malvazinkách pohřben vynikající novinář a spisovatel Jakub Arbes.

Ševcův syn, narozený 12. června 1840, vystudoval reálku a tam se setkal se svým velkým přítelem Janem Nerudou. Chystal se na studium techniky, ale odlákala ho žurnalistika. Přesto získal rozsáhlé vědomosti a různých přírodovědných oborů a ovládl 14 jazyků. Ve 28 letech se stal odpovědným redaktorem Národních listů a z titulu této své funkce pak často stál před rakouskými soudy. Roku 1873 byl v České Lípě odsouzen k třináctiměsíčnímu žaláři, ale této doby využil pro svou literární práci. Vytvořil nový útvar české prózy - příběhy plné tajemství, na jejichž konci čekalo čtenáře logické vysvětlení všech záhad. Jar Neruda vymyslel pro tyto povídky název romaneta a Arbes se jimi záhy proslavil /např. Svatý Xaverius, Newtonův mozek, Ethiopská lilie aj./. V sociálních románech /např. Kandidáti existence, Moderní upíři, Štrajchpudlící aj./ uplatnil své zkušenosti z krušného dětství i z pozdějšího života, kdy se po propuštění z Národních listů i z funkce dramaturga Prozatímního divadla živil jen jako volný spisovatel. Měl osobitý styl práce: Dopoledne spal, odpoledne pilně pracoval, večer sedával s přáteli a v noci se s nimi dlouho procházel Prahou.

Studoval životy a díla lidí, kteří se vymkli ze svého společenského prostředí, jako byli např. Mácha, Mánes nebo Smetana, a věnoval pozornost i politické historii /Pláč koruny české/.

Arbesovy spisy, zejména pak jeho romaneta, dodnes patří k živému odkazu naší národní kultury.

- r

KNIHOVNA NABÍZÍ

Osudy žen, Poslední dnové lidstva, Mravokárné romány, Pražský domácíček, Cdumírající draho-kam, Romaneta, Z duševní dílny básníků, Z víru života, Kandidáti existence, Anděl míru.

Původcem spály růžokvětých rostlin je bakterie Erwina Amylovora. Choroba je vážnou hrozbou pro pěstitele ovocných stromů. Každý občan je povinen hlásit výskyt spály inspektorům Státní rostlinolékařské služby nebo na místním národním výboru. Prvními příznaky spály na jaře jsou zhnědlé až zčernalé květy a listy, které se zkroutí a visí na stromě. Vrcholy letorostů jsou náchylnější, vadnou a hákovitě se ohýbají. Plodů hrušní tvoří vodnaté skvrny, které později hnědnou až zčernají. Nakonec plod zcvrkne jako suchá švestka. U jabloní nejsou příznaky tak výrazné. Specifickým příznakem spály je bakteriální sliz, který za vlhkého počasí proniká na povrch napadených orgánů v podobě lepkavých, bělavých, později hnědnoucích a tuhnoucích kapek, někdy stékají v pásech po větvích a kmenu. K nejvíce náchylným druhům rostlin patří hloh, skalník, hrušeň, jabloň. Z hrušní jsou velmi náchylné odrůdy Clappova, Williamsova, Konference, Charneuská a Boscova lahvice, z jabloní Coxova, Idared, Gloster, James Grive, Jonathan, Wealthy. Je potřeba věnovat pozornost všem případům poškozených květů, listů, letorostů, plodů a větví u uvedených hostitelských druhů spály. Tam, kde byl prokazatelně zjištěn výskyt spály, je nutné rostliny bezodkladně zničit a spálit.

NIKDO NEZAVÁHAL

V předcházejícím čísle HM jsme vám, vážení čtenáři, připravili malou zkoušku. Jakou? Zda z našeho vyprávění a uveřejněného snímku poznáte, kdo je tím panem učitelem - vypravěčem. Udělali jsme si mezi čtenáři malý průzkum. Nikdo nezaváhal. Všichni poznali ředitele hostivické základní školy ve výslužbě - Aloise S a i f r t a .

- red.

ANEKDOTA

Přijde muž na oddělení VB: "Hlásím ztrátu své ženy."

"A kdy se vám vlastně ztratila?"

"Před čtyřmi týdny."

"A proč to hlásíte tak pozdě?"

"Já jsem tomu stále nemohl uvěřit, vždyť já měl zatím celý život jen smůlu."

RÁDI ZVEŘEJŇUJEME

Ředitelství základní školy děkuje za pomoc při výměně tabulí ve 3. a 4. třídách těmto tatínkům; Františku Chmelovi, Josefu Štěpánovi, Jaroslavu Linhartovi, ing. Leopoldu Vránovi, Vladimíru Havlůjovi, Josefu Kostřížovi a Jaroslavu Dřízalovi.

PODĚKOVÁNÍ

patří kulturnímu středisku v Hostivici za krásné programy, které připravuje pro naše občany řadami koncertů našich význačných umělců a operních pěvců. Pro nás starší je výhodné, že nemusíme za hudebním uměním do Prahy, odpadá obtížná cesta vlakem a pozdní návraty domů. Máme vše na dosah ruky a k tomu v pěkném prostředí zámečku i Lidového domu. Víme, že umělci rádi přijíždějí tam, kde najdou vnímavé a vděčné posluchače a o ty bohudík není v našem městečku nouze. Proto ještě jednou všem srdečně děkujeme.

Tomková Božena

ŽIVOTNÍ JUBILEA

Dne 24. 4. 1989 se dožívá naše milá maminka, babička a prababička, paní Jiřina Rajdlová významného životního jubilea 75 let. Mnoho zdraví a spokojenosti do dalších let přeje synové Josef a Jiří s rodinami a dcery Alena a Miluše s rodinami.

Božena Foubíková	5.4.1901	88 let
Anna Křížová	1.4.1904	85 "
Magdalena Svobodová	10.4.1904	85 "
Anna Stehlíková	18.4.1904	85 "
Antonie Hauserová	17.4.1905	84 "
Karel Prchal	4.4.1907	82 "
Jaroslava Menšíková	29.4.1908	81 "
Růžena Spálenková	7.4.1909	80 "
Jiřina Kolaříková	17.4.1909	80 "
Anna Mlejnková	26.4.1909	80 "

Blahopřejeme

PŘIVÍTALI JSME DO ŽIVOTA

Přejeme šťastnou cestu
životem

SŇATEK UZAVŘELI

Mnoho štěstí

Z NAŠICH ŘAD ODEŠLI

Marie Lepšíková	1897	10. 1. 1989
Marie Novotná	1920	26. 1. 1989
PhDr. Zdeněk Jindra	1922	27. 1. 1989
František Přerost	1917	4. 2. 1989
Jiřina Hošková	1921	8. 2. 1989
Barbora Plesnivá	1913	25. 2. 1989

Čest jejich památce

VZPOMÍNKY

Dne 3. 4. 1989 by se dožil 60 let náš milovaný manžel, tatínek a dědeček, pan Jiří K o s. Nikdy nezapomenou a stále vzpomínají manželka a dcery Dáša a Naďa s rodinami.

Dne 4. dubna jsme vzpomněli 5. výročí, kdy nás opustil náš milovaný manžel, tatínek a dědeček, pan Josef M o r š t a j n. Stále vzpomínají manželka a děti s rodinami.

Dne 15. dubna uplynulo 10 let od úmrtí naší drahé maminky, babičky a prababičky, paní Slávky M i n a ř í k o v é. Kdo jste ji znali, vzpomeňte s námi.

Rodina Minaříkova

Nejsmutnějším dnem pro nás navždy zůstane 18. duben. V tento den nás před dvěma roky náhle opustil náš drahý manžel, tatínek a dědeček, pan Jaroslav M i n a ř í k. S bolestí vzpomene 25. 4. 1989 jeho nedčžitých 72. narozenin.

Na jeho pracovitost a lásku nikdy nezapomene manželka Eliška, dcery Vlastka, Hana, Ivana, zeťové Venda, Milan, Láďa, vnoučata Kamilka, Roman, Kathrin a Leuška.

25. 4. 1989 tomu bude jeden rok, co zemřel táta a děda, pan František C e s t r. Kdo jste ho znali, vzpomeňte s námi.

Synové Jarda a Fanda s rodinami

30. duben je pro nás nejsmutnější den, kdy nás navždy opustil můj milovaný manžel, tatínek a dědeček, pan Zdeněk P u l e c. Kdo jste ho znali a měli rádi, věnujte mu tichou vzpomínku s námi.

Manželka a dcery s rodinami

OSLAVY 40. VÝROČÍ ZALOŽENÍ PIONÝRSKÉ ORGANIZACE

čtvrtek 20. 4. - koncert pro nejlepší pionýry
ÚKDŽ Praha

čtvrtek 20. 4. - vyznamenání pionýrských pracovníků

Slib jisker a pionýrů proběhne v měsíci květnu.

pátek 21. 4. - 11 hod. - Dělnický dům Hostivice 3., 4., 5. třída - kulturní pořad "Možná k vám přijde kouzelník" - soutěžně zábavný program ve spolupráci se ZŠ a HKS

- 16 hod. - Dělnický dům Hostivice
Festival přátelství:

1. Předání vyznamenání a diplomů pionýrům
2. vystoupení jednotl. oddílů
3. kulturní pořad profes. umělců ve spolupráci s HKS

sobota 22. 4. - celodenní sportovní akce a soutěže ve spolupráci s TJ Sokol a Svazarm v Hostivici

sobota 22. 4 - 14 hod. - branný závod - Partyzánský samopal ve spolupráci s VÚ Jeneč

pondělí 24. 4. - dopoledne - filmové představení pro všechny žáky školy:
1. až 4. třída - pohádka Oslí kůže
5., 6. třída - Fyzikové a škola
7., 8. třída - Sněženky a machři, zajišťuje ZŠ.

KULTURNÍ POŘADY

8. zájezd do Smetanova divadla "Dvě vdovy", odjezd autobusu od pošty v Hostivici v 18.00 hodin.
17. koncert KPH na námku v Hostivici, Salome Losová - soprán, Hana Kimelová - Straširipková - cembalo, Jiří Hošek - violoncello, v 19.00 hod.
28. dětské představení v areálu sokolovny v Hostivici, v případě nepříznivého počasí v kult. domě AZKG Praha, v 15.00 hod. Představení je věnováno dětem k Mezinárodnímu dni dětí. Vstupné: Kčs 5,-

Vstupenky na všechna výše uvedená představení jsou v prodeji v Městském kulturním středisku v Hostivici každý čtvrtek 8,30 - 11,30 a 12,00 - 18,00 hodin.

V rámci 40. výročí PO SSM se koná dne 24. 4. 1989 v 16,00 v Dělnickém domě v Hostivici okresní festival pod názvem "Dar dětí". V programu vystoupí nejlepší dětské a mládežnické soubory, které reprezentovaly náš okres na rozličných mezinárodních, celostátních a krajských přehlídkách zájmové a umělecké činnosti. Je připraven rozmanitý komponovaný program včetně tance, mluveného slova, kde vystoupí i 60ti členný soubor CDPM PZ. Celkový počet účinkujících bude 200.

Městský výbor KSČ, Městský výbor NF a Městský NV v Hostivici vás zvou na
Májové oslavy 1989

Program: 30. 4. Mírový cheň (SSM)

1. 5. 6,30 - Budíček (Svazarm)

8,30 - Sraz májového průvodu v ul. Komenského - před poštou (Fraga, MěPS, ZŠ, TJ, PO, SSM, ostatní složky NF, občané Hostivice I., Středokluk) - čelo průvodu, hraje dechová hudba

9,00 - Sraz májového průvodu na křižovatce ulic Švermova - Mírová (STS, občané Hostivice II., III., IV., Chýně)

9,45 - Táborek lidu na Husově nám.

10,30 - Miniestráda "Když byl v módě gramofon" - pořádá Měst KS v Dělnickém domě

18,00 - 24,00 - Májová veselice, hraje taneční skupina MěstKS (ved. V. Jarolímek)

Vydává: Městské kulturní středisko Hostivice

Řídí: Redakční rada

Vedoucí redaktor: Anna Křižková

Tiskne: VIDEOPRESS MON Rudná

Předáno do tisku: 4. dubna 1989

Reg. č.: 1809/79/012 cena Kčs 2,-

KINO

K i n o - k v ě t e n

2.,3.	Zubaté ostří	USA	+
5.,6.	CK desertěři	Polsko	+
9.,10.	Výrostci	SSSR	
12.,13.	Jistá smrt	Jap.	+
16.,17.	Samotář zvláštní vstupné	Francie	+
19.,20.	Sedmé nebe	ČSSR	+
23.,24.	Bony a klid zvláštní vstupné	ČSSR	++
26.,27.	Místa	Kanada	+
30.,31.	Únos aut	NSR	

KINO DĚTEM

5.,6.	Tři oříšky pro popelku	ČSSR
12.,13.	Byl jednou jeden král	ČSSR
19.,20.	Cizím vstup povolen	ČSSR
26.,27.	Čarovný les	Jugosl.

+ do 15 let nepřístupno

++ do 18 let nepřístupno

změna programu vyhrazena

INZERCE

Městský podnik služeb Hostivice, státní podnik přijme do svého pracovního kolektivu:

- řidiče na sklápěcí vozidla
- zedříky
- pracovníky na komunikace
- topenáře
- malíře
- lakýrníky
- zámečníky
- technika BOZP a PO

Nástup možný ihned. Zajišťujeme instalatérské práce. Informace v KPÚ, tel. 395 130

Ředitelství ZŠ v Hostivici

přijme do trvalého pracovního poměru pracovníka (pracovníci) do funkce skupinový vedoucí PO SSM s nástupem od 1. září 1989.